Pentru noi, doar "U" Cluj contează

UCluj magazin

GRATUIT

Revistă editată DE SUPORTERI

nr. 5, etapa 12, 27 oct. - 2 nov. 2007

DE VORBĂ CU NICOLAE SZOBOSZLAY PAG.4-6

GOLURILE ISTORIEI
VACA ȘI COLONELUL
PAG.8

CINE-S? IOAN TEODORESCU ȘI BOGDAN VOICU
PAG.10-11

TOP 5 CEI MAI BUNI ANTRENORI DE LA "U"
PAG.14-16

ULTRAS
SUPORTERI "STRANIERI"
PAG.20-21

SUPER-POSTER
ȘTEFAN KOVACS
ȘI ANDREI SEPSI

PAG.12-13

MISS "U" CLAUDIA, A DOUA CONCURENTĂ
PAG.24

FOTO: Corneliu RUSU

Emil Szolomajer

PORTARUL CARE PLONJEAZĂ ÎN PELUZĂ
PAG.17

DESSO
SPORTS SYSTEMS
No. 1 in World
Proiectare și montare
terenuri cu gazon sintetic
- fotbal - tenis
- piste de atletism
SUPRAFEȚE PENTRU PISCINE
www.esport.ro
Tel./Fax : 0265-250.600
LUCS
SPORTS SYSTEMS

Cea mai mare şi mai modernă
sală de fitness din Transilvania.
Aparatură de ultimă generație, pentru cei mai pretenţioşi clienţi.
O gamă largă de servicii.
ORAR
Luni - Vineri: 06.00 - 23.00
Sâmbătă - Duminică: 08.00 - 22.00
7 ZILE DIN 7
ONCOS
TONUS GYM
club de fitness şi fitze
Str. Scorţarilor, nr. 26 | Tel: 0264 432 370

Revista **UCluj.ro magazin** este editată de ATOMO Romania și co-editată de Agenția de Publicitate TRANSILVANIA BUSINESS SRL.
Toate drepturile sunt rezervate.

CONTACT:
www.ucluj.ro
ucluj@ucluj.ro
str. Pitești nr. 12 ap. 3
Cluj-Napoca
Tel./fax: 0264-599.613
Tel.: 0722-467.315

Tiraj nr. 5: 9.000 exemplare
Pentru a contracta publicitate în revistă, contactați-ne!

PENTRU NOI, DOAR "U" CLUJ CONTEAZĂ!

REDACȚIA:
Redactori:
- Iulian Haba *(Don Meetik_U)*
- Gelu Radu *(Don Antonescu)*
- Adrian Petrean *(Adi della Blog)*
- Flaviu Popa *(Don Axaphat)*
- Cristian Jacodi *(Don Slater)*
- Vincențiu Vereș *(Don Vitzu)*
- Ionela Făt

INVITATUL EDIȚIEI
- Boros Miklos

FOTO
- Corneliu Rusu
- Vincențiu Vereș *(Don Vitzu)*

Colaboratori foto:
- Gazeta Sporturilor
- Clujeanul.ro
- Eugen Olariu / Ejupress
- Mircea Roșca
- citynews.ro

Corectură
- Roxana Crișan *(Donna Rocsu)*

Difuzare:
- ATOMO Romania

Publicitate:
- **Agenția de Publicitate TRANSILVANIA BUSINESS SRL**
  Diana Săcărea
  diana.sacarea@ucluj.ro
  Tel. 0724-180.500

UCluj.ro magazin este o revistă scrisă de suporteri pentru suporteri, dedicată comunității **ucluj.ro** și este distribuită GRATUIT la meciurile de fotbal, handbal, baschet, volei și rugby ale Universității Cluj.
Responsabilitatea juridică pentru articolele din revistă aparține exclusiv autorilor.

Nu voi plânge de 1 Decembrie

editorial *Don Axaphat*

Încă văd în somn tribuna la meciul cu Mioveni. Simt încă mirosul de fumigenă aprinsă la începutul meciului. Aud vuietul miilor de glasuri care au cântat în acea zi. Încet, încet, realizez că timpul a trecut. Revin la prezent...

E deja etapa a 11-a. Avem 4 puncte. După promovare nu am întâlnit "U"-ist care să nu fie convins sută la sută ca vom "rupe tot" sezonul acesta.

Și eu eram la fel. Dacă înainte de prima etapă cineva mi-ar fi spus că vom avea doar patru puncte după 11 meciuri, aș fi râs de el și aș fi pus pariu că finalul turului ne va găsi pe podium. Cred că m-am lăsat prea ușor dus de valul promovării. Vedeam în Adi Falub un Mesia, un "U"-ist perfect.

Am sperat până prin etapa a 5-a că vom obține prima victorie. Că el nu va fi înlăturat. Am sperat degeaba. S-a dovedit până la urmă că nu e destul să fi sufletist ca să ai succes în meseria ta. Uneori e nevoie și de tupeu. Inevitabilul s-a produs, lipsa de succese a echipei l-a decapitat pe antrenor.

A venit altul, nu e "U"-ist dar se recomandă ca unul profesionist. La Craiova parcă s-a văzut o schimbare. Regele a murit, trăiască regele. Falub a plecat, trăiască Mulțescu.

Suntem într-o situație delicată din care nu știu cum vom ieși. Azi întâlnim cea mai scârboasă echipă românească din câte au existat vreodată. Nu mai pot fi optimist. Nu știu cine mai e în momentul de față. Fie ce va fi.

Sincer, și dacă vom retrograda, nu voi plânge. La fel voi iubi echipa și în prima ligă, și în a doua și în a treia. Nu îmi pasă că jucăm cu Dinamo sau cu Arieșul Turda. Vreau doar sa îi văd pe băieții noștri că plâng după înfrângeri.

Așa cum voi plânge și eu dacă în 1 decembrie nu vom da clasă turmei de portughezi din deal. Însă am convingerea că Dumnezeu va fi cu noi. Niciodată în istorie nu au învins străinii pe pământ românesc.

Românii vor învinge și de data aceasta, chiar de ziua lor...

Dacă nu cumva își dă Dumnezeu autogol!

sumar

RUBRICI

PAG.4-6 **DE VORBĂ CU...**
Nicolae Szoboszlay, un brav supraviețuitor al bejeniei, povestind despre fotbal și bombe.

PAG.7 **AVANCRONICA PROFI**
Boros Miklos, ziarist la publicația online de limbă maghiară sportoldal.ro, face o incursiune în trecut pentru a prevedea viitorul.

PAG.8 **GOLURILE ISTORIEI**
Gheorghe Bodea despre hazliul episod cu vânzarea vacii colonelului pentru întreținerea echipei.

PAG.10-11 **CINE-S**
Despre revenirea acasă cu Ioan Teodorescu și Bogdan Voicu, doi rugby-iști de clasă de la "U" Cluj

PAG.18 **BLOG MONOCOLOR**
Adi della Blog revine la cârma blogului de călătorie, povestind aventura din Bănie.

PAG.20-21 **ULTRAS**
Cine sunt suporterii ale căror inimi bat pentru "U" de la mii de kilometri depărtare?

SPECIAL

PAG.12-13 **SUPER POSTER**
Tandemul Ștefan Kovacs - Andrei Sepsi la taclale. Cel mai bun antrenor al lui "U" împreună cu cel care a câștigat Cupa României cu "șepcile roșii".

PAG.14-16 **CEI MAI BUNI ANTRENORI**
ucluj.ro magazin a încercat un top al celor mai buni tehnicieni care au pregătit Universitatea.

FLUIER FINAL

PAG.23 **PICĂTURI ALB-NEGRE**
Debut de sezon cu sughițuri pentru sporturile de sală. Noroc cu Suller și cu Iodi, care ne ajută să dăm picăturile albe.

PAG.24 **MISS "U"**
ucluj.ro continuă acțiunea de identificare a celei mai frumoase susținătoare a Universității în anul 2008. A doua concurentă se prezintă!

Nicolae Szoboszlay

Dintre fotbaliștii seniori ai Universității care au trecut prin episodul bejeniei de la Sibiu mai supraviețuiesc doar doi: Mircea Luca și Nicolae Szoboszlay. Ultimul dintre ei a depănat amintiri din cel de-al doilea război mondial

text *Don Antonescu* **foto** *Corneliu Rusu*

Nicolae Szoboszlay s-a născut în 18 iulie 1925, la Orăștie, în județul Hunedoara. A debutat în echipa de seniori a Universității Cluj în 1943 și a jucat în echipamentul alb-negru timp de câteva luni.

Împreună cu echipa **ucluj.ro**, fostul portar a făcut o incursiune în timp, iar mărturiile lui vor fi folosite și într-un documentar despre istoria lui "U" ce va fi lansat în iarnă.

"Fiind elev la Aiud, în ultimul an de liceu, cinci dintre noi jucam în echipa orașului. Tot în Aiud era un avocat, Marțian, mare suporter al Universității, care le-a atras atenția conducătorilor echipei că există niște tineri talentați. Am jucat de vreo două ori împotriva «Avangardei» Sibiului, așa se numea atunci echipa de rezervă, unde m-am remarcat... am apărat destul de bine. Jucătorii mari au asistat, m-au văzut și m-au simpatizat", își amintește el.

> **"Viața era grea. Jucătorii erau cazați prin cămine. Eu, ca elev, stăteam într-o locuință cu doi conducători de la Universitatea, doctorul Stoicoiu și doctorul Gavrilă..**

În următoarea vară, urma să joace echipa Aiudului cu prima echipă a Universității, refugiată la Sibiu. Era în anul 1943. "A fost foarte multă lume la meci. M-a impresionat de la început echipamentul. Culoarea negru cu alb, care mi s-a sădit în suflet. Poate sunt subiectiv, dar sunt cele mai frumoase culori sportive. Apoi am remarcat fizicul impresionant al majorității jucătorilor de la «U»: Toni Dascălu, Coracu, doctorul Luca, Bretoteanu... știu și acum echipa pe de rost. Îmi amintesc că am scos un 11 metri tras de puncheur-ul echipei, Toni Dascălu, și am fost invitat la cină, la banchetul de seară", continuă Szoboszlay să-și depene amintirile.

Seara, a fost impresionat până la lacrimi de cîntecele Universității, cântate chiar de corul jucătorilor: "Atunci am spus în sinea mea că la altă echipă nu mă duc".

Secundul lui Ștefan Kovacs

Nicolae Szoboszlay a jucat la Universitatea Cluj între anii 1943-1944 și 1950-1952, ultima dată reușind promovarea în prima ligă.

De asemenea, a antrenat pe "U" în două perioade: 1957-1958 (când a promovat din nou, ca secund al lui Piști Kovacs) și 1965-1967 (Divizia A).

Între 1976 și 1986 a fost antrenor coordonator la centrul de copii și juniori, iar între 1986 și 2002 a fost consilier tehnic la "U".

În prezent primește o rentă viageră de la club.

În scurt timp, școala din Aiud unde a învățat adolescentul Nicolae Szoboszlay s-a închis și fotbalistul a profitat de faptul că "U" își căuta portar. A acceptat să se mute la Sibiu și să se înscrie la Școala "Gheorghe Lazăr".

"M-au legitimat foarte repede și în luna octombrie am ajuns să apăr în prima divizie, la Ploiești. Jocul a fost amânat cu o zi din cauză că erau bombardamentele aviației americane și s-a făcut o ceață artificială. Am pierdut cu 2-0, dar în ziar s-a scris că un tânăr talentat a salvat onoarea Universității. Am fost mândru de articol, pentru că se scria de mine", povestește fosta glorie.

"La Sibiu nu am avut antrenor. Doar un ofițer german, Mertentz, cu crucea de fier la gât, care s-a îndrăgostit de echipă și ne mai ducea din banii lui la câte o masă. Nu avea prea multe cunoștințe tactice, dar se pricepea la pregătirea fizică

A urmat un meci la București cu Sportul Studențesc, după care sezonul de toamnă a luat sfârșit: "M-am întors acasă, la Orăștie, iar returul nu a mai debutat, pentru că a început războiul".

Din cauza faptului că era maghiar, după izbucnirea războiului a fost dus într-o tabără de muncă la Videle, pentru a participa la construcția căii ferate București-Craiova.

"În iarna lui '45 m-am reîntors în Ardeal, la Cluj. M-am înscris la Liceul Reformat, actualul Șincai. Acolo am luat Bacalaureatul, apoi am jucat fotbal la Vasas. După ce s-a întors «U», m-au luat la ei", rememorează Szoboszlay, care a mai jucat în carieră la Dermagand Tîrgu Mureș, CCA (Steaua) București, Armata Cluj și Dermata Cluj.

A îmbrățișat cariera de antrenor și, din 1985, Nicolae Szoboszlay este antrenor emerit.

A contribuit, într-o mai mare sau mai mică măsură, la formarea unor fotbaliști ca Remus Câmpeanu, Petru Emil, Paul Marcu, Alexa Uifăleanu, Nicolae Szabo, Mircea Cojocaru, Tim Cîmpeanu, Muzsnay Zsolt, Ioan Ovidiu Sabău, Iasko Zoltan, Meszaros Alpar sau Tiberiu Bălan.

"Jucătorii de pe vremuri erau mai bine dotați din punct de vedere fizic și al «îndemânării» specifice, pentru că erau mai bine pregătiți multilateral, făceau și alte sporturi. Vă dau exemple: Coracu era campion la lungime și la suta de metri... Dascălu, la un concurs de atletism în care atleții se chinuiau să sară peste un metru șaptezeci, el a venit de la vestiar în trening și a sărit peste ștachetă. Eu iarna schiam și patinam, vara înotam și făceam atletism. Recunosc că nu am avut calități deosebite. M-am remarcat în poartă mai mult prin gândire, prin dirijarea apărării, prin simțul tempoului...", își încheie Szoboszlay povestea.

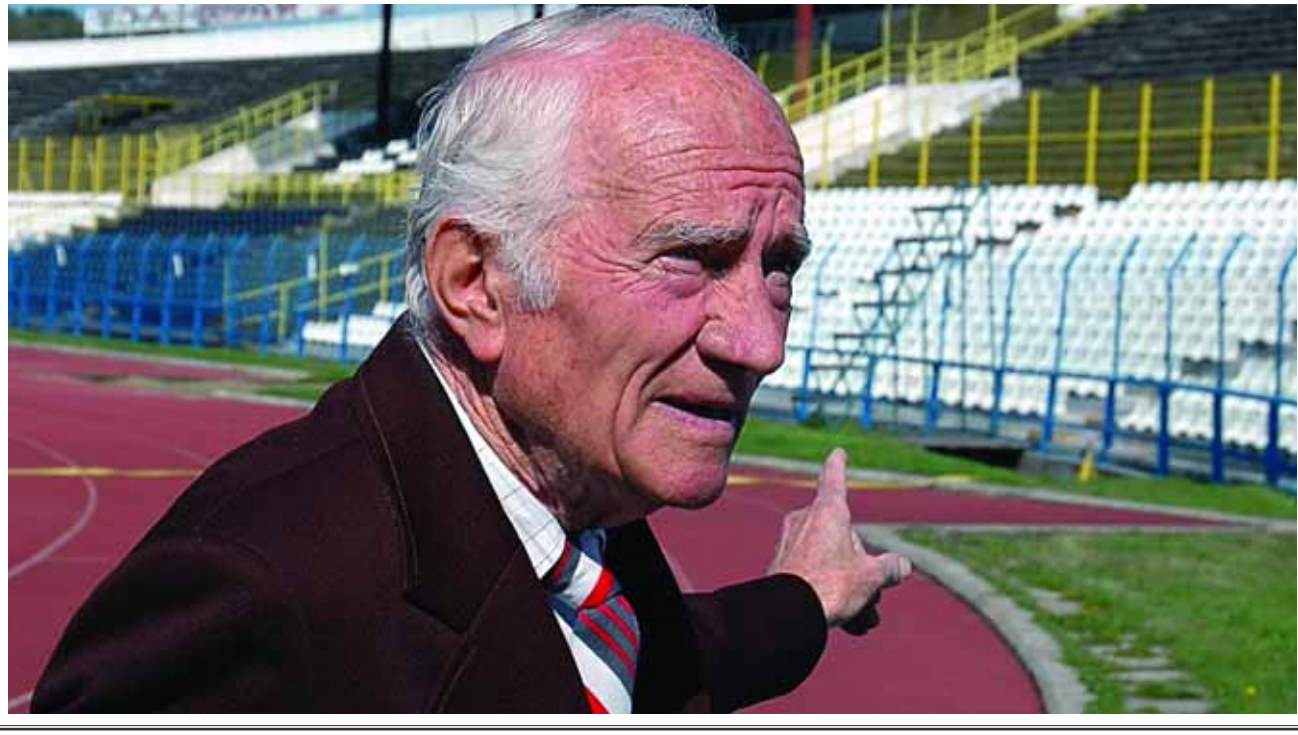

avancronică

De etape bune tot așteptăm prima victorie a lui "U" în Liga I. Un succes, nu numai în premieră pentru actualul sezon, dar și primul după opt ani și jumătate.

text *Boros Miklos (sportoldal.ro)*

Am fost optimiști de 11 ori, chiar și când am jucat în deplasare cu Dinamo, spunând că odată tot se termină această serie blestemată de înfrângeri la un gol, de autogoluri, de goluri primite în ultimele minute, de rezultate întoarse de adversari.

Primind vizita Stelei cu doar patru puncte acumulate prin remize și ocupând ultimul loc al clasamentului, avem mult mai puține motive să fim optimiști.

Prezentul nu este de partea noastră, chiar dacă nici bucureștenii nu strălucesc în acest sezon. Singurul argument care crește șansele „șepcilor roșii" este faptul că șefii roș-albaștrilor pun încă accentul pe participarea în Liga Campionilor, în detrimentul competițiilor interne. Iar Steaua vine la Cluj după partida cu Sevilla, și are bunul obicei de a face meciuri mai slabe în campionat imediat după partidele internaționale.

Lipsit de prezent, "U" se poate întoarce în istorie pentru a găsi forța - în principal morală - pentru a face față acestui meci. Steaua nu a avut parte de prea multe succese pe „Ion Moina" nici în cea mai glorioasă perioadă a sa. Între anii 1986 și 1989, când bucureștenii băteau aproape orice echipă din Europa, jucând două finale de CCE și au câștigat campionate la rând fără înfrângeri, la Cluj au înregistrat trei remize. De două ori 2-2, primul imediat după celebra finală de la Sevilla, al doilea în primăvara lui 1989, când Hagi a ratat două penalty-uri. Ultimul, un 1-1 a venit în august 1989, cu două goluri marcate în prelungiri de Dochia, respectiv Balint.

Pentru cei mai tineri rămâne însă memorabilă partida de Cupă disputată cu trei ani în urmă. Aflată în mediocritatea seriei B3, echipa condusă atunci de Ion Marin a învins cu 1-0 Steaua lui Walter Zenga, printr-un gol reușit de Szekely. A fost poate cel mai frumos moment al celor opt ani petrecuți departe de fotbalul adevărat. Echipa formată din Farkaș - Abrudan, Szilagyi, Soporan - Damian, Giurgiu (65 Sancira), M. Popescu (82 Jula II), Opriceană, Țârlea - Szekely (88 Suller), Goga a readus atunci pentru o zi pe „Moina" gloria pe care o visăm și acum cu toții.

Din echipele de atunci au rămas doar Suller și Goga de partea noastră, respectiv P. Marin, Nește și Lovin la bucureșteni. Plus Martin Tudor, care atunci a apărat poarta oaspeților, iar acum pe a Universității. Povestiți, băieți, colegilor voștri cum poate fi învinsă Steaua, pentru că avem nevoie de victorii cu orice preț, cu orice adversar.

CLASAMENT etapa a 11-a

1	***	11	8	3	0	18	7	27
2	Poli Timișoara	11	7	3	1	26	17	24
3	Urziceni	11	7	2	2	17	10	23
4	Rapid	10	6	4	0	17	7	22
5	FC Vaslui	11	6	3	2	21	11	21
6	Dinamo	10	6	2	2	21	10	20
7	Steaua	9	5	3	1	8	4	18
8	Gloria Bistrița	10	4	3	3	13	14	15
9	Ceahlăul	10	4	1	5	11	13	13
10	Oțelul Galați	11	4	0	7	15	25	12
11	Pandurii	10	3	1	6	9	10	10
12	Univ. Craiova	11	3	1	7	9	14	10
13	Poli Iași	11	3	1	7	11	17	10
14	FC Farul	10	3	1	6	5	12	10
15	UT Arad	11	2	3	6	10	14	9
16	Dacia Mioveni	11	2	3	6	10	15	9
17	Gloria Buzău	11	2	2	7	5	19	8
18	"U" Cluj	11	0	4	7	13	20	4

REZULTATE etapa a 11-a

Univ. Craiova - "U" Cluj	1-1
Gloria Buzău - Dacia Mioveni	0-1
Poli Timișoara - Oțelul Galați	4-1
Poli Iași - Rapid București	0-2
Ceahlăul Piatra Neamț - FC Vaslui	1-1
Pandurii Tg. Jiu - Dinamo București	0-1
Farul Constanța - UTA Arad	1-0
*** Cluj - Unirea Urziceni	2-0
Steaua București - Gloria Bistrița	amanat

ETAPA CURENTĂ

Vineri 26 octombrie 2007:
UTA - Poli Iași

Sâmbătă 27 octombrie 2007:
Oțelul - Craiova, Gloria - Gloria Bz.
"U" Cluj - Steaua, Dinamo - Poli Tm.

Duminică 28 octombrie 2007:
Vaslui - Farul, Urziceni - Pandurii
Dacia Mioveni - Ceahlăul, Rapid - ***

GOLGHETERI după etapa a 11-a

11 goluri - Marko Ljubinkovic (FC Vaslui)
10 Goluri - Gigel Bucur (Poli Tm.)
8 goluri Ionel Dănciulescu (Dinamo)
6 goluri Cristian Coroian (Gloria Bistrița)
5 goluri Ionuț Mazilu (Rapid), Didi (***), Adrian Cristea (Dinamo București), Bogdan Stancu (Unirea Urziceni)

CARTONAȘE LA "U" după etapa a 11-a

Galbene
Ghindaru, Negrean *(câte 3)*
Ungurușan, Olah *(câte 2)*
Radu Sabo, Suciu, Martin Tudor, Coman, Baciu, Dolha, Savu, Nemanja Jovanovic, Iodi (câte unul)
Roșii: Coman, Bolohan (câte unul)

Argumente istorice

Universitatea Cluj-Napoca

Antrenor: Gheorghe Mulțescu
Secunzi: Dorel Chiriac, Călin Ciucur, Francisc Dican

București **Steaua**

Antrenor: Massimo Pedrazzini
Secunzi: Mihai Teja, Andrei Speriatu

Stadion: "Ion Moina" Cluj-Napoca, 7.000 locuri
Data și ora: 27.10.2007, ora 15.00
Transmisiune tv: Național TV
Transmisiune radio: România Actualități
Transmisiune internet: ucluj.ro, gsp.ro, prosport.ro

Meciuri directe:	84
Victorii Universitatea Cluj:	16
Egaluri:	20
Victorii Steaua:	48
Golaveraj:	88-179

golurile istoriei

Se conturează o mare echipă: Sepi II, Sfera, Surlașiu, Abrudan, Ghilezan, David, Doboșan, Ștefănescu și alții. Printre ei, marcat cu săgeată, maiorul Băleanu, artizanul formației

Vaca și colonelul

Poveștile hazlii au condimentat serios istoria Universității. Aceasta este una dintre ele!

text *Gheorghe I. Bodea* **foto** *arhiva ucluj.ro*

"Totul a fost frumos", își amintește cu nostalgie Lazăr Sfera.

"Asta chiar dacă maiorul Băleanu, conducătorul nostru, intra fără să bată la Marius Ștefănescu acasă, pe Dragalina, și se uita până și sub pat în căutarea unui șarpe cu ochii dulci. Câte n-a făcut însă maiorul Băleanu pentru noi, fotbaliștii!...

Într-o vreme, când toate sursele de gologani secaseră, maiorul Băleanu nu s-a sfiit să vândă vaca colonelului, care păștea în preajma «reședinței» mele și-a lui Bulzan. Toți ne gândeam cu groază la ziua în care colonelul va reveni de la București, unde lipsea de vreo două săptămâni. Din fericire, un doctor veterinar, vechi «U»-ist, i-a dat lui Sanyi un certificat în care era scris că vaca n-a mai avut zile. Colonelul, însă, a rupt hârtia. Peste o lună, și asta cred că s-a întâmplat după meciul cu Hungaria, Sanyi s-a dus la Obor și a cumpărat o vacă. Maiorul Băleanu a plătit partea cea mare. Colonelul a fost astfel recompensat, iar Sanyi absolvit de învinuirea că n-ar fi îngrijit vaca dispărută".

Episodul cu vaca colonelului e notat și de actorul Dumitru Constantinescu, component al echipei de polo a Universității, care scrie: "Un alt atașat al clubului era maiorul Băleanu, care într-o vară, ca să poată ține băieții din secția de fotbal, deoarece avea angajate jocuri internaționale la Cluj și peste hotare, a vândut vaca regimentului, al cărui comandant rămăsese pe timpul verii; bineînțeles în luna august a cumpărat din nou vaca și totul a ieșit bine".

> **"Premii se dădeau la meciuri mari. Clubul era dator peste tot ca să ne plătească premiile. Aveam ultimul meci la București, cu Juventus. La meciul anterior, maiorul Băleanu vânduse vaca colonelului și ne-a dat nouă banii. Acum nu mai avea ce vinde. Am jucat și am pierdut cu 1-0!**
>
> ***Victor Surlașiu, fost fotbalist la "U"***

fotodocument

FOTODOCUMENT: Știința Cluj la Poznan, pe 14 mai 1962, într-un turneu în Polonia

Iată prima scrisoare care a câștigat premiul de un milion de lei vechi la concursul **"1 milion de vizitatori pe ucluj.ro"**. Îl rugăm pe Răzvan Perde să ne contacteze pe ucluj@ucluj.ro pentru a intra în posesia premiului!

CE INSEAMNA PENTRU MINE UCLUJ.RO?

Sa o luam cu inceputul...ma trezesc de dimineatza in fiecare zi shi primii care imi spun buna dimineatza sunteti voi, ucluj.ro. Voi ma informati cu toate noutatile aparute in sportul universitar clujean shi mai ales noutati aparute in cadrul echipei de suflet "U" CLUJ. Daca vreau sa aflu informatii despre suporteri, brigazi, meciuri si altele dau doar un click pe guestbook shi aflu ceea ce vreau. Daca nu am reusit sa fac o deplasare, urmaream meciul tot impreuna cu voi pe ucluj.ro in format clasic sau chiar audio cand se putea realiza. Si acuma ma gandesc cat de amuzanti erati in transmisiunile audio. Pacat ca ati renuntat la ele. Si era sa uit...va multumesc mult ca mi-ati publicat desenul pe site-ul vostru. Sper ca mai tineti minte. In concluzie pot sa spun ca nu am nimic sa va reprosez, sa o tineti tot asa shi in continuare. Sunteti cei mai tari si va felicit pentru asta!! Si daca castig premiul, poate iesim impreuna la o bere. Daca nu oricum nu ma supar pe voi, ca tot prietenii mei ramaneti. As mai avea multe de spus, dar poate aveti prea mult de citit asha ca mai bine inchei aici.

Cu mult respect pt. ucluj.ro,
Razvan!

Unii își bat coasa...

A doua câștigătoare: Adelina Popa

La concurs poate participa orice copil sau părinte care iubește Universitatea și citește revista noastră.

Tu ascute-ți creioanele!

UCluj.ro magazin și Berlitz

vă propun un concurs care are ca premii

6 ghiozdane pline cu rechizite marca Herlitz

Completați talonul alăturat cu răspunsul corect și cu datele personale și intrați automat la următoarea tragere la sorti, din 20 noiembrie. Trimiteți talonul pe adresa SC ATOMO RO SRL str. Pitești nr. 12, ap 3, Cluj-Napoca

Cine este noul antrenor al echipei de fotbal Universitatea Cluj?

.....

Nume: .....

CNP: .....

Telefon: .....

cine-s?

Casă,

Într-o lume în care fotbalul domină tot, de la spectatori, sponsori și implicit mediatizare, într-un municipiu subjugat de rivalitățile dintre două echipe... de fotbal bineînțeles, 32 de sportivi muncesc fără să ceară ceva de la cineva. Nici de la spectatori, nici de la presă, dar se bucură ca niște copii când echipa ucluj.ro le propune să participe la o ședință foto. Nici o fiță, nici o grimasă... Au venit special pentru noi... Pentru voi: suporterii "U" Cluj.

text *Ionela Făt* foto *Corneliu Rusu*

"Într-o vreme visam să jucăm pe "Moina", în deschidere la fotbal, să avem publicul aproape de noi!
Bogdan Voicu

C.V. Bogdan Voicu

Vârstă:	26 de ani
Locul nașterii:	Cluj-Napoca
Post:	fundaș
2000 debut la seniorii lui "U" Cluj	
2001 studii la Roma, jucător Perugia	
2002 debut la echipa națională de tineret	
2002 participă la CM din Australia	
2004 antrenor principal la "U" Cluj, la doar 21 de ani	
2005 jucător la Modena, în serie A	
2006-2007 campion național cu Dinamo București	
2007 s-a întors la "U" Cluj	

C.V. Ioan Teodorescu

Vârstă:	31 de ani
Locul nașterii:	București
Post:	aripă
2 titluri naționale la juniori cu Triumf București	
2000-2006 jucător la U Cluj	
2000-2001 vicecampion național cu "U" Cluj	
2001 debut la "națională"	
2006-2007 jucător la Arad	
2007 s-a întors la "U" Cluj	

dulce casă!

ucluj.ro magazin vă prezintă povestea a doi dintre acești rugby-iști: Ioan Teodorescu și Bogdan Voicu, sportivi care la începutul acestui sezon s-au întors la echipa lor de suflet.

Ioan Teodorescu pășește încet pe gazonul din "Iuliu Hațieganu". Termină primul ședința foto, iar apoi ne retragem pentru a sta puțin de vorbă. Fiecare pas e măsurat cu grijă. Cârjele nu îl lasă să facă nici o mișcare nechibzuită. S-a accidentat la lotul național cu doar 5 zile înainte de debutul României la Cupa Mondială. Verdictul medicilor este sec: ruptură de ligamente încrucișate. "M-am accidentat la un meci de pregătire. A fost un contact cu un jucător advers. Mai erau cinci zile și începea mondialul", ne povestește "Teo". Va reveni într-un joc oficial în februarie. Până atunci recuperare, strâns din dinți și antrenamente.

Să începem, însă, cu începutul. Teodorescu este unul dintre mulții sportivi clujeni care și-au început cariera în alt oraș decât cel cu potcoava în suflet. Cu timpul, a învățat să spună "acasă" despre Cluj, deși era la 500 de kilometri de locul unde s-a născut. A început rugby-ul în București la baza "Triumf": "Am câștigat trei titluri naționale de juniori cu Triumf. Foarte mulți jucători care au participat la Cupa Mondială au început aici rugby-ul. Este o școală cu mare tradiție. Cred că mai există și acum, însă are alt nume", ne lămurește rugby-istul.

Primul contact cu orașul de pe Someș a fost în 2000: "De la București am plecat să joc la Timișoara. Apoi în 2000 am venit la Cluj. Aici i-am găsit pe Tincu, Săuan,Tudori, iar antrenor era Ștefan Ionescu. La finalul aceluiași sezon am terminat pe locul 2. A fost cea mai bună performanță a Universității Cluj", rememorează sportivul.

Contactul cu echipa națională a venit imediat: "După performanță obținută cu echipa de club, la 25 de ani am debutat la echipa națională, într-un meci împotriva Irlandei"

Despre plecarea la Arad, în 2006, Ioan Teodorescu spune că nu a fost cea mai bună idee: "Acum un an am decis să plec la Arad. M-am gândit în primul rând la familia mea, dar din punctul de vedere al performanței și al calității jocului nu a fost ceea ce căutam. A fost un an greu pentru mine, am început cu o accidentare și termin tot cu accidentare. Nu m-am adaptat acolo, încurcam Aradul cu Clujul de fiecare dată când vorbeam", spune zâmbind cel alintat de suporteri și colegi "Teo".

La începutul pregătirilor s-a întors la Cluj, cu planuri mari de viitor: "Am găsit înțelegere din partea conducerii, care a avut încredere în mine. Vreau să mai continuu doi-trei ani și mai ales îmi doresc să-mi închei cariera cu un titlu național, evident la Cluj, sau cu o participare la Cupa Mondială. Apoi, vreau să rămân tot în lumea rugby-ului, să pregătesc copiii".

Marele regret al vieții de sportiv este că nu a apucat să joace niciodată împotriva selecționatei All Blacks, cum este supranumită echipa națională a Noii Zeelande.

Când întrebi un "mitic" ce reprezintă "U" Cluj pentru el, răspunde fără exitare: "Totul. «U» Cluj e casa mea, pur și simplu e a doua mea familie. Sunt mândru de colegi mei, îi respect enorm pe toți, pe unii i-am văzut crescând de mici. Mă bucur că am ajuns din nou acasă!"

Teo și-a găsit jumătatea tot pe meleaguri ardelene. Soția sa este din Gherla, iar de trei luni i-a dăruit o fetiță. Pe viitor își dorește și un băiat, care să-i calce pe urme. "Soția mea este cel mai fidel suporter, înțelege acest sport, nu îi este frică de accidentările mele. Îmi doresc ca, dacă voi avea și un băiat, să-mi calce pe urme, însă nu o să-l oblig să se îndrepte spre acest sport."

În timpul liber, Teo merge la handbal, baschet și chiar, judo. În schimb, fotbalul nu îl atrage.

Ședința foto a rugby-iștilor de la Universitatea Cluj e aproape de final, la fel și discuția noastră cu Teo. Se îndepărtează de noi și îl cheamă la discuție pe Bogdan Voicu, un alt sportiv care, după mai multe experiențe în țară și străinătate s-a reîntors la Cluj.

Bogdan Voicu este sută la sută clujean. A început rugby-ul abia la 16 ani, la Clubul Sportiv Universitatea. În anul în care Teo a venit la Cluj, a debutat și Voicu la echipa de seniori. Apoi, în contul transferului bucureșteanului a fost împrumutat la Timișoara, împreună cu alți tineri rugby-iști clujeni, pentru a salva Banatul de la retrogradare. La echipa bănățeană au început problemele financiare și după un an s-a întors la Cluj. Apoi a plecat din nou. "Am primit o bursă de studii la Roma. În paralel jucam și rugby la Perugia, la 200 de kilometri de Roma."

În 2002, Bogdan Voicu a câștigat Campionatul European de tineret, seria a II-a, în Cehia.

La doar 21 de ani, rugby-istul clujean s-a aflat în lotul echipei naționlae la Cupa Mondială din Australia: "Nu am jucat niciun minut atunci, așa era politica, să participe și tinerele speranțe", spune sportivul.

În anul 2004, Voicu antrenează timp de șase luni echipa de seniori a Universității Cluj. "A fost o perioadă foarte grea, erau probleme financiare, antrenorul a plecat. A fost alegerea conducerii ca eu să antrenez echipa. A fost bine, am încheiat turul pe locul 3. În iarnă, însă, am decis să rămân doar jucător. Mă aflam în circuitul echipei naționale și dacă vroiam să mai joc sub tricolor trebuia să joc mai mult. Așa că am decis să renunț la antenorat", povestește Bogdan experiența lui de antrenor la doar 22 de ani.

În anul următor, a plecat din nou în Italia, de data aceasta în serie A, la Modena: "În Italia erau deja Nechitean, Ivanciuc sau Nicolae Rus".

În 2006, Voicu a plecat la rivala Dinamo București. Aici au început problemele: "Am primit oferta de la Dinamo. La început a fost bine, Dinamo e o echipă care se bate în fiecare an pentru titlu. Bucureștiul însă nu mi-a plăcut, nici nu ieșeam din campus. Financiar era bine. Am primit și gradul de subinspector. În etapa a doua m-am accidentat. Toți spuneau că e întindere de ligamente și am mai jucat încă 5 etape cu dureri insuportabile. Apoi la un nou consult mi-au spus că de fapt aveam ligamentele rupte. Nu știu când mi le-am rupt, dar cred că am jucat câțiva ani așa. Acum sunt bine. Un an de zile nu am jucat rugby. Acum m-am întors la Cluj. E nevoie însă de multă muncă. Linia de trei sferturi e schimbată și nu avem încă relațiile de joc". Este povestea incredibilă a lui Voicu.

Rugby-istul spune că viața sa ar fi fost imposibilă fără sport. Face parte dintr-o familie de campioni. Mama sa, Angela Zirbo a făcut atletism și a fost campioană națională la aruncarea suliței, iar tatăl său, Alexandru Voicu a fost campion național la haltere, iar în prezent este profesor universitar la Facultatea de Educație Fizică și Sport Cluj: "«U» Cluj înseamnă totul pentru mine. Am crescut pe «Ion Moina» și în Parc". Nu îmi închipui viața în alt fel. Nu regret nimic nici că am preluat echipa atât de tânăr, nici că am început rugby-ul la doar 16 ani. Mă bucur însă că echipa încă există."

Bogdan Voicu, dezinvolt și foarte sigur pe el le transmite un mesaj cât se poate de clar celor de la Dinamo: "Să știe că nu am fost în vacanță la ei".

Voicu are și un mesaj pentru suporterii Universității Cluj: "Îi așteptăm la meciuri. Nu le promitem că ne vom bate cu cei de la Dinamo, pentru că acum pedepsele sunt mult mai mari, însă le promitem să facem totul să-i batem pe tabelă."

Așa se încheie discuția cu doi dintre rugby-iștii de la Universitatea Cluj. Vor urma cu siguranță și alte materiale cu și despre rugby-iștii clujeni. Timp de două ore am uitat că există fotbal. Am uitat de cele 3, apoi 4 puncte obținute de "U" Cluj la fotbal, am uitat și de înfrângerea baschetbaliștilor de la "U" Mobitelco la Sibiu, Ploiești și apoi Pitești. Veniți la meciurile din Parcul Sportiv "Iuliu Hațieganu" și pentru 80 de minute încercați să uitați și voi de toate acestea și bucurați-vă că "echipa de rugby încă există".

Este poate singura cu potcoavă pe piept care de-a lungul timpului nu a fuzionat cu nimeni, iar secția a rămas nealterată de la înființare.

> **"M-am întors acasă. Aici e casa mea!**
>
> *Ioan Teodorescu*

> **"U" Cluj e totul pentru mine. Am crescut pe "Ion Moina" și în Parc!**
>
> *Bogdan Voicu*

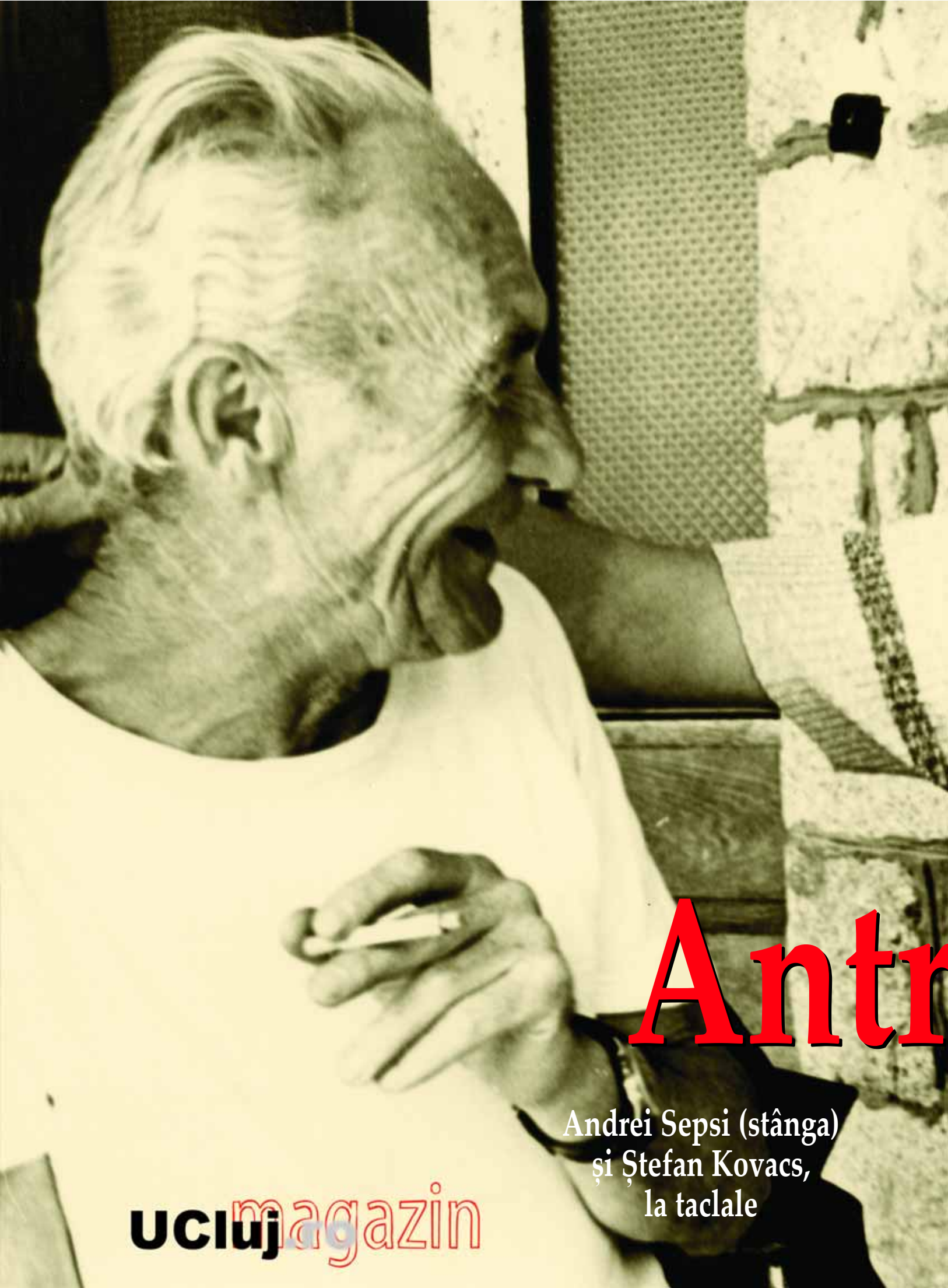

Antr

Andrei Sepsi (stânga)
și Ștefan Kovacs,
la taclale

UCluj magazin

renorii de vis

TOP 5 CEI MAI BU

text *Don Antonescu* foto *arhiva ucluj.ro, Gazeta Sporturilor*

1. Ștefan "Piști" Kovacs

Născut în 2 octombrie 1920, Piști Kovacs a fost probabil cel mai mare antrenor român din toate timpurile. A plecat de la "U" la sfârșitul anilor '50 ca să cucerească lumea. A trecut pe la Steaua București și pe la echipa națională a României, după care, ajuns la Ajax Amsterdam, a cucerit de două ori consecutiv Cupa Campionilor Europeni, în 1971 și 1972, Supercupele Europei în 1972 și 1973, precum și Cupa Intercontinentală, în 1972. Campion al Olandei în 1972 și 1973 și câștigător al Cupei Olandei, în 1971 și 1972. Piști Kovacs a antrenat apoi și naționala Franței, dar inima i-a rămas mereu pe stadionul "Municipal" din Cluj-Napoca, loc unde se întorcea întotdeauna cu plăcere.

A mai trecut pe la Panathinaikos Atena și AS Monaco, echipe cu care a mai cucerit câte o cupă internă.

Este singurul român care a cucerit de două ori Cupa Campionilor Europeni, iar prin mâna lui au trecut jucători ca Johan Cruyff, Johan Neekens, Michel Platini sau Raymond Domenech.

A trecut în neființă în 12 mai 1995.

„Ce să le spun lui Cruyff sau Neeskens să facă? Absolut nimic. Îi las să joace...

Ștefan Kovacs

2. Andrei Sepsi

Figură legendară a Universității Cluj, atât ca jucător cât și ca antrenor.

Pe banca tehnică a cucerit unicul trofeu major din istoria clubului, Cupa României, în 1965.

Datorită lui, ziua de 11 iulie 1965 va rămâne scrisă cu litere de aur în cartea noastră de istorie. "Am așteptat ziua asta 32 de ani. Eu am mai jucat finala o singură dată, în 1933-34, dar marele atac al Ripensiei m-a străpuns de cinci ori. Astăzi sunt fericit", avea să declare Andrei Sepsi, cel care a format apoi generații întregi de fotbaliști la "U", la centrul de copii și juniori.

„Am ieșit din vestiar către miezul nopții *(după câștigarea Cupei din '65 - n.r.)*. Ne-au întâmpinat flăcările studenților. Am avut o clipă impresia că suntem în Verona medievală. Am intrat cu mare greutate în autobuz. Prin ferestrele deschise zburau buchete de flori

Mircea Luca, fost conducător al Universității, despre finala câștigată cu Andrei Sepsi la cârmă

NI ANTRENORI

Unii antrenori au obținut rezultate importante la Universitatea, alții au "înflorit" abia după ce au plecat din Cluj. Acesta este topul celor mai buni și iubiți antrenori de la echipa de fotbal din toate timpurile.

1. Ștefan "Piști" Kovacs

TOP 5 ANTRENORI ALL TIME LA "U"

3. Dan Anca

TOPUL LUI...
Flaviu Popa
suporter

1. Ioan Sdrobiș
2. Dan Anca
3. Ion Marin
4. Adi Falub
5. Mircea Cojocaru

4. Ștefan Cârjan

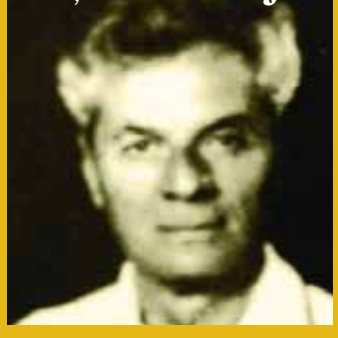

TOPUL LUI...
Cristian Micu
suporter

1. Ștefan Kovacs
2. Andrei Sepsi
3. Dan Anca
4. Ioan Ovidiu Sabău
5. Adi Falub

TOPUL LUI...
Boros Miklos
ziarist sportoldal.ro

1. Andrei Sepsi
2. Ștefan Kovacs
3. Adalbert Kovacs
4. Ștefan Onisie
5. Dan Anca

3. Dan Anca

Astăzi, mai mult ca niciodată, îi ducem dorul lui Dan Anca. Unul dintre cei mai iubiți antrenori de la "U" din toate timpurile și-a câștigat reputația de a scoate echipa din mocirlă. Prin personalitatea sa curată și caracterul ireproșabil, a reușit să se impună de mai multe ori în vestiar, atunci când lucurile scăpau de sub control.

Ca antrenor a activat doar la "U", netrădând niciodată culorile albnegre. Cu el la timonă, "U" a reușit printre ultimele "isprăvi" notabile, calificarea în semifinalele Cupei României din 1994.

A intrat definitiv și în inimile suporterilor, care, după decesul tehnicianului, au afișat un banner "Un mit, o legendă, o stea - Dan Anca, nu te vom uita!".

4. Ștefan Cârjan

Ștefan Cârjan a fost descris cum nu se poate mai bine de istoricul Gheorghe I. Bodea în prefața cărții scrisă de tehnician, "Însemnări despre «U»":

"Cârjan nu a jucat fotbal la «U». Dar a cunoscut fotbalul clujean de foarte tânăr și, după războiul al doilea mondial, a răspuns chemării de a fi antrenorul echipei studențești. La un interval de 20 de ani a împărtășit cunoștințele sale în cursul a două mandate de antrenor.

După primul mandat, de câteva luni, în 1948, a fost supus de către regimul comunist la o detenție publică de 15 ani! Avea 39 de ani când l-au închis și-apoi a trudit în fiare la Canal și 55 de ani când s-a bucurat văzând din nou răsăritul soarelui la geamul locuinței proprii".

La "U" nu a obținut performanțe de excepție, dar ca tehnician la Unirea Tricolor a obținut un titlu și a format jucători de valoare, ca Titus Ozon, Simionescu, Marin Apostol, Gheorghe Constantin, Mircea Popescu și alții.

"Pentru mine, «U» n-a fost numai o echipă de fotbal, ci O IDEE. O explozie a celei mai frumoase vârste, a studenției. O imagine ce-o voi lua cu mine dincolo", mărturisea, pe vremuri, Ștefan Cârjan.

5. Adalbert Kovacs și Otto Eckhardt

Într-o perioadă boemă, în care antrenorii nu aveau un rol atât de important la echipă precum cei din ziua de azi, doi tehnicieni au intrat în istorie pentru faptul că au obținut cea mai bună performanță a Universității în campionat. Astfel, "U" a început sezonul 1932-1933 cu Adalbert Kovacs pe banca tehnică. La finalul turului, clujenii ocupau locul secund în Grupa B a campionatului, cu 9 puncte, la fel ca liderul Venus, dar cu golaveraj inferior.

În pauza competițională, a fost adus de la Viena și angajat antrenorul Otto Eckhardt, cel care a dus echipa alb-neagră până în finală, unde "U" a cedat în fața Ripensiei, 3-5 și 0-0.

În septembrie 1933, Otto Eckhardt a fost înlocuit cu Adalbert Molnar, venit din Ungaria.

Din păcate, în arhiva **ucluj.ro** nu există fotografii cu Adalbert Kovacs și Otto Eckhardt.

„În jocul formației universitare, care a câștigat ușor, s-a văzut mâna antrenorului Otto Eckhardt!"

Un cronicar al vremii, după "U" - AMTA (Muncitorii Arad) 2-0, în aprilie 1933

„În timpul surghiunului (al doilea război mondial - n.r.) am jucat la Turda cu Victoria Cluj, refugiată aici. Înainte de joc, am fost pe deal (Feleac - n.r.) și ne-am uitat în Cluj. Îl vedeam ca-n palmă și cu toții am lăcrimat. Să mai ajungem o dată să jucăm acolo cu «U»!..."

Ștefan Cârjan

cine-i?

C.V.
Emil Szolomajer

Nume:	Emil-Atilla Szolomajer
Data nașterii:	24.01.1974
Locul nașterii:	Sighetu-Marmației
Post:	portar
Număr tricou:	33
Înălțime:	187 cm
Greutate:	76 kg.
Prima echipă:	CSȘ S. Marmației
Primul antrenor:	Bogdan Gheorghe

Echipe la care a mai evoluat:
FC Baia Mare (1990-2001)
FC Oașul Negrești-Oaș (2001-2003)
CSM Reșița (2003-2004)
Auxerre Lugoj (2003-2004)

Idolul peluzei

text *Adi della Blog* **foto** *Gazeta Sporturilor*

Sunt foarte puțini susținători ai Universității care nu știu cine este Emil Szolomajer. Portarul "șepcilor roșii" a devenit în scurt timp unul dintre preferații fanilor datorită atașamentului de care a dat dovadă față de culorile acestui club.

O discuție de doar câteva minute cu Emil te face să crezi că acesta joacă la "U" de o eternitate. Fiecare vorbă și fiecare gest se îmbină perfect pentru a scoate în evidență dragostea pe care acesta o poartă pentru simbol.

A devenit jucătorul Universității în anul 2004, când a fost transferat de la Auxerre Lugoj. Alintat de suporteri "Super-Szolo", goalkeeper-ul lui "U" recunoaște faptul că acești 4 ani în care a jucat în albnegru au fost cei mai frumoși din cariera sa.

Deși s-a născut la Sighetu-Marmației, Szolomajer consideră Clujul ca fiind casa sa. Își dorește foarte mult să își încheie cariera de jucător la Universitatea, iar mai apoi să rămână în staff-ul acestui club.

Promovarea Universității în Liga I i-a adus o bucurie de nedescris. A fost visul său de a juca cu "U" pe prima scenă a fotbalului românesc.

Întrebat de **ucluj.ro magazin** despre șansele echipei de a evita retrogradarea, Szolo a admis dificultatea în care echipa se află, dar a ținut să precizeze că drumul pe care "U" se află acum este unul bun.

Îl consideră pe Gheorghe Mulțescu un antrenor bun, care poate să scoată echipa din subsolul clasamentului. Îl compară pe actualul tehnician al Universității cu Ion Marin, spunând că aceștia doi se aseamănă foarte mult. La fel ca Ion Marin, Mulțescu discută foarte mult cu jucătorii explicându-le în cele mai mici amănunte ce au de făcut pe terenul de joc.

Cel mai bun prieten al său din rândul jucătorilor este Marius Suller, acesta fiind și colegul său de cameră în diferitele deplasări sau cantonamente.

Szolomajer se consideră un jucător serios, care pune foarte mare accent pe muncă. Uneori este catalogat drept nebun, deoarece își manifestă bucuria într-un mod mai excentric. Obișnuiește ca după fiecare victorie să se urce pe gardul peluzei pentru a sărbători împreună cu suporterii.

Are o afinitate deosebită pentru fanii clujeni și îi respectă foarte mult. Dacă ar fi să o ia de la capăt, Szolo ar alege aceași meserie. Așteaptă cu sufletul la gură confruntarea din ultimul meci al turului, meci în care portarul lui "U" spune că a pregătit o surpriză suporterilor.

blog monocolor

Patru inși trecură Oltul, înapoi trecură doi?

text și foto *Adi della Blog*

Mi-am reluat postul de titular al rubricii după trei deplasări ratate, în ordinea lor cronologică: Mioveni, București și Galați. Era timpul pentru un nou galop, un nou drum și o nouă experiență.

Într-un bolid suedez a cărui număr de înmatriculare conține două consoane și o vocală am plecat la drum 4 inși. Eu, Ea, Dr. Seven și Ioana. Pe mine mă știți, de Ea ați auzit iar Dr. Seven nu mai are nevoie de nicio prezentare. Ioana însă este o apariție nouă în peisaj, despre care trebuie să vă spun că a intrat în viața mea ca o divă, o muză, o entitate virtuală care are rolul de a mă călăuzi prin aglomeratele drumuri ale patriei noastre. Ioana este numele GPS-ului care se încăpățânează cu nerușinare să reconfigureze traseul mereu și să-mi aplice sfaturi utile. Am părăsit draga noastră metropolă vineri, în jurul orei 11:00. Picurii de ploaie se jucau prin aer si ne mângâiau parbrizul cu o repeziciune incredibilă. Poveștile despre trecutul Universității, despre deplasări de neuitat, despre actuala situație grea de la echipă au făcut ca timpul să treacă extrem de ușor și să ajungem la Sibiu într-o clipită. Ne-a luat cam o oră să trecem de "Capitala Culturală Europeană", fapt ce ne-a scos pe toți din sărite. Un oraș aglomerat, cenușiu, fără viață. Zeci de tiruri și șoferi amatori se încumetau să tranziteze orașul blocând tot centrul. Cu o oră pierdută în care am atins viteza maximă de 6 km/h, singura noastră șansă de a ajunge la meci era să ne teleportăm. Pe Valea Oltului am atins viteze egale cu sunetul, glonțul, lumina și chiar undele radio. De la Rm. Vâlcea, drumul a fost puțin cam rău dar nu ne-am dat bătuți. Am ajuns la Craiova la 19 fără 15 minute, iar la stadion la 19 și 16. Pentru cele 31 de minute evaporate de la intrarea în Craiova și până la arena "Ion Oblemenco" trebuie să îi mulțumim lui Ioana, care ne-a învârtit până am ametit cu toții. Ajunși în sfârșit la locul de desfășurare al meciului am luat loc în Loja VIP alături de patronul juveților, Mititelu, și de fosta glorie a Craiovei, Balaci. Meciul în sine a fost unul între două echipe care s-au prezentat sub așteptări. Puteam obține mult mai mult de la această întâlnire dar sorții au decis că un punct ne este suficient. După închierea partidei ne-am întîlnit și cu Dan Turcu din București, venit la Craiova pentru a încuraja echipa favorită. În jurul orei 21:45 am spus adio orașului, Dr Seven s-a mutat în mașina lui Don Meetik_U iar apoi am plecat spre Căciulata acolo unde eu cu Ea urma să ne petrecem noaptea. Don Meetik_U a făcut un adevărat tur de forță și de la Craiova a plecat direct acasă. Până la Rm. Vâlcea am mers în coloană. Ioana a preluat din nou controlul și ne-a dus pe un drum forestier cu prea multe hopuri și gropi pentru gustul meu. Am trecut la un moment dat și prin Giulești dacă vă vine să credeți. Am ajuns la Căciulata după exact 19 piese ale Cd-ului meu original cu Queen împrumutat de la Don Meetik_U. Sâmbătă, după un mic dejun copios la hotelul de trei stele la care am stat am plecat spre casă. După încă o oră pierdută în Sibiu am ajuns în sfârșit acasă după o deplasare care a trecut mult prea repede.

Din 31 octombrie, primul ziar exclusiv online din Cluj-Napoca.

City NEWS .ro

ultras Suporteri

text *Don Axaphat, Don Slater*

O echipă de fotbal se cunoaște după suporterii pe care îi are, însă Universitatea Cluj și-a depășit la scurt timp după înființare condiția unui club de fotbal.

Pornind de la această premisă, putem afirma cu tărie că echipa înființată în magicul an 1919 are parte de un alt fel de fani. **ucluj.ro magazin** vă prezintă în aceste pagini câțiva din suporterii ce se află în exil. Sunt oameni ce au luat cu ei microbul „U” pe alte meleaguri și nu l-au putut „trata” nici până acum.

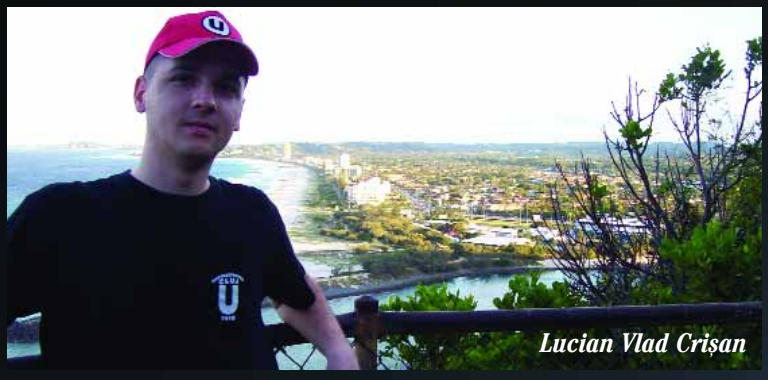

Lucian Vlad Crișan

Lucian Vlad Crișan *(foto)*, 23 de ani, este plecat de opt luni în Brisbane, Australia, unde urmează cursurile Academiei Cambridge. Îi este dor de casă, dar mai ales de meciurile lui „U”. „Abia aștept să vin acasă, să fiu acolo unde îmi este locul”, spune Lucian. Cu toate că de stadion îl despart mai bine de 15.000 de kilometri, Lucian se alege în zi de meci cu cearcăne. Diferența de fus orar dintre Romania și Australia este de șapte ore, astfel încât Lucian stă toată noaptea treaz să urmărească meciul. „Aștept cu sufletul la gură pe **ucluj.ro**. Câteodată îmi mai sun prietena, să-mi pună receptorul lângă televizor”, mărturisește suporterul plecat în Australia. Lucian urmărește periodic site-ul suporterilor, **ucluj.ro**, și nu de puține ori a lăsat mesaje în cartea de oaspeți, semnându-se cu pseudonimul „CVL”.

Un alt suporter ce a schimbat țara, dar nu și continentul, este Alex Rap, 28 de ani. Alex locuiește în Leeds, Anglia, de mai bine de 6 ani. „Lucrez aici în cercetare, științe atmosferice, iar la mine în birou stă la loc de cinste fularul cu Universitatea”, ne mărturisește Alex.

Ultimul meci la care a reușit să asiste a fost cel de la Dej, din 26 mai, când „U” a reușit să învingă cu 2-0. „Sper să mai prind încă unul măcar anul ăsta. În rest, urmăresc meciurile pe **ucluj.ro**, încă de la înființare”, se încurajează Alex.

„Ce înseamnă «U» pentru mine? Mai multe. E în primul rând o parte din ceea ce înseamnă «acasă». E apoi și expresia spiritului boem care-l asociem toți suporterii lui «U» cu echipa noastră. Noi nu ținem cu «U» pentru că așa e la modă acum sau pentru că «U» are rezultate bune. Noi ținem cu «U» pentru că asta ne dă o anumită identitate și o anumită mândrie. Și ținem cu «U» la fel de mult și în Divizia C și în Liga 1!”.

Alex Rap

Radu Jacodi, 27 de ani, a plecat din Cluj acum 6 ani, cu destinatia Zaragoza, Spania. Este suporter „U” de la vârsta de șase ani, „de pe vremea când băteam mingea de 35 de lei în spatele blocului”, își amintește Radu. A ajuns pe stadion dintr-o pură întâmplare, la insistențele unui prieten. „Stadionul era plin până la refuz. Îmi aduc aminte de tricourile în dungi alb negre cât și de freamătul din tribune”, rememorează suporterul din Zaragoza.

Radu Jacodi cu Radu Sabo

stranieri

foto *arhive personale*

Nicu Carabaș, Călin Mișan și Mihai Agbary

Radu este de părere că a ajuns să înțeleagă ce înseamnă vocala „U” după ani de deplasări prin toată țara. „Pe parcursul anilor am înțeles că „U” înseamnă valoare, sacrificiu până la final, iubire, respect, ceva magic, universal, ce nu ține cont de nație sau de culoare”, este de părere Jacobi.

De altfel, clujeanul crede că statutul de „U”-ist este un atu, iar prietenii și colegii de muncă îl apreciază foarte mult pentru acest lucru.

“Iertată să-mi fie lipsa de modestie, dar eu sunt prea mic pentru a vorbi de «U»!”

Acestea sunt primele cuvinte ale suporterului uist despre care vom vorbi: Nicolae Carabaș.

“Iubesc Clujul înainte de 1965 și pe “U”, din 1965, deoarece eu nu pot vorbi separat de Cluj și separat de “U”! spune suporterul cu convingere.

Se consideră privilegiat să fi cunoscut un Dan Anca, un Marcel Popa, Remus Vlad,Cristinel Pojar și mulți alții. Mândria fanului uist e prietenia cu Remus Câmpeanu și Nelutu Sabău. Repetă insistent cuvintele: “Pentru mine «U» cel adevărat a fost a doua familie!”.

Ne spune despre fuga lui în “lumea liberă”. “Sunt plecat din România din 1988! Locuiesc în Toronto din 1989”, mărturisește Uncle Nick’. Ne povestește un eveniment care i-a rămas în minte. “În 1988, la Istanbul, m-am întâlnit cu “U” Cluj. Era în cantonament! Am rămas impresionat de gestul fotbaliștilor! Mi-au umplut geanta cu conserve de carne, medicamente și vitamine!”. Într-adevăr astfel de momente se țin minte. ”Cum pot uita eu asemenea gesturi rar întâlnite?” se întreabă retoric aromânul. Pentru că, după cum știți, suporterul nostru e clujean prin adopție.

Ne spune că urmărește partidele pe **ucluj.ro**. Ne povestește despre modul lui de viață. Se consideră un om realizat. Are doi copii: un băiat și o fetiță, Zissu-Constantin și Maria-Carmen.

Se mândrește cu urmașii lui și simte că fiul său va deveni un mare “U”-ist. “Băiatul meu îmi va călca pe urme! «Moare» pentru «U»! În camerele copiilor se află steagul lui «U»!Le povestesc mereu de «U»! «Amintirile» despre «U» sunt o armă împotriva lor! Daca nu-și fac temele, nu le mai povestesc de «U»! Merg la... «shantaj»!” ne povestește fanul amuzat de situație, dar în același timp extrem de mândru.

La cei 56 de ani ai săi, Nicolae Carabaș se poate considera un om împlinit. Însă are și motive de supărare.”De ce Clujul are un stadion sub orice critică? Păcat, că acest mare oraș Universitar a ajuns unde a ajuns numai din vina politicienilor!”.

Mihai Agbary, 39 de ani, a părăsit România de mai bine de 27 de ani, însă s-a întors în 1989 la facultate. A dat Clujul pentru New York, unde profesează ca medic. Mihai este foarte modest și nu se consideră un suporter în adevăratul sens al cuvântului. „Nu sunt aproape de echipă, iar pentru mine să fii suporter înseamnă să fiI lângă echipă și la bine și la rău peste tot”, crede Mihai.

Vorbește despre „U” doar la superlativ și se mulțumește doar cu gândul că vede pe „U” jucând. ”«U» este mai mult o utopie, un stil de viață. Nu mă interează dacă câștigă sau nu, plăcerea mea este să o văd pe «U» pe teren”, afirmă suporterul din America. La fel ca și ceilalți suporteri plecați, Mihai ține legătura cu echipa de fotbal dar și cu restul suporterilor prin intermediul **ucluj.ro**. De altfel, și el încinge linia telefonică în zi de meci, alimentându-se cu ultimele informații.

Clujul de mult nu mai este casa lor. Au plecat în locuri mai bune sau mai puțin bune din diferite motive. Suferă pentru echipă de la mii de kilometri depărtare. Speră că într-o zi se vor întoarce și vor prinde echipa așa cum au lăsat-o când au plecat... în plină glorie.

Target
www.targetcapital.ro
Comision de doar
pentru tranzacții online la bursa
0,5%
Suma minima doar 90 RON!

DAW BENȚA®

www.caparol.ro

Polistiren DALMATINA®

Termoizolare mai bună cu 15%
decât plăcile de polistiren obișnuite

apelabil în rețeaua Romtelecom

InfoLine gratuit telverde 0800 800 600

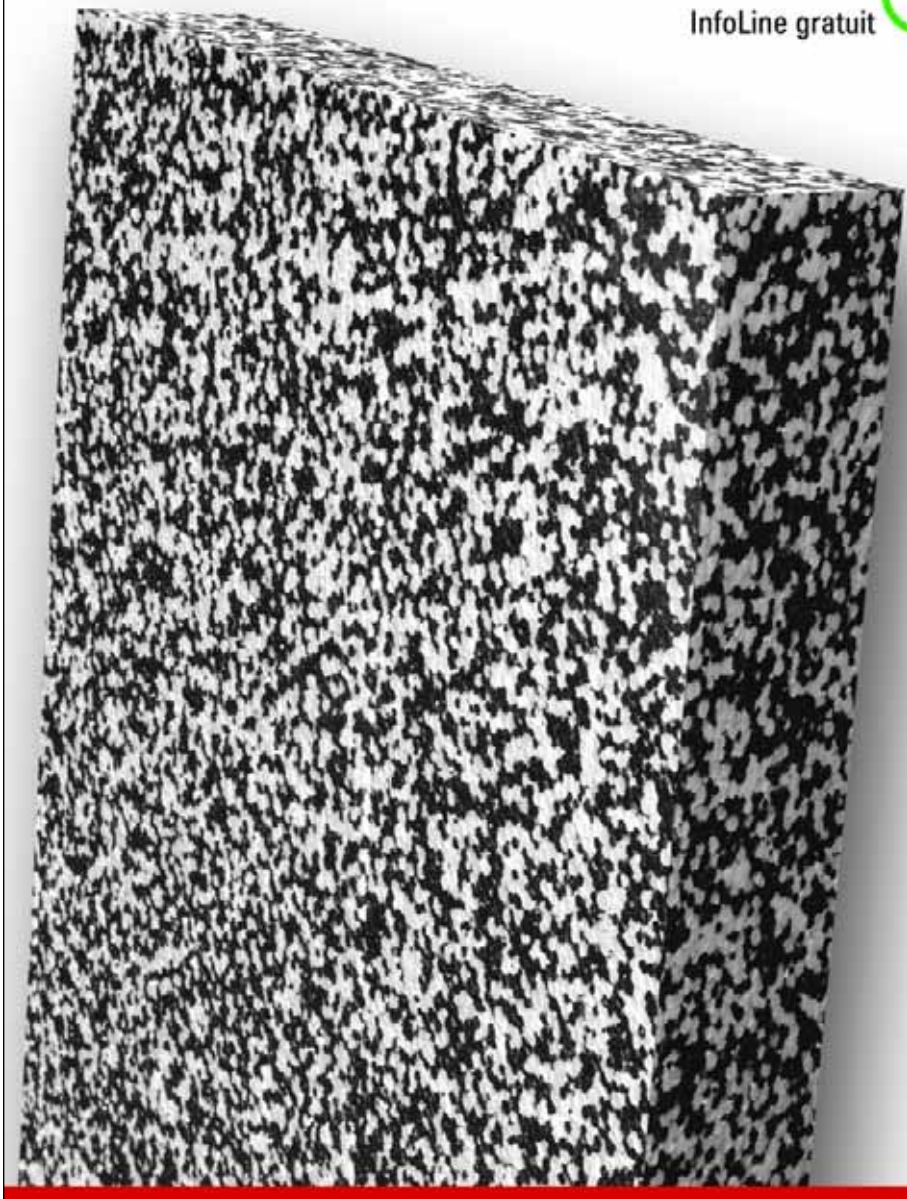

Inovație de la CAPAROL

picături alb negre

1 Sorin Iodi și Marius Suller sunt doi dintre jucătorii care au avut o evoluție mai mult decât mulțumitoare în ultimele partide. Cei doi sunt un real câștig pentru echipă, iar ambiția lor este extraordinară. Se achită foarte bine de sarcinile impuse de antrenor. Chiar dacă Iodi a greșit la golul înscris la Craiova de Park în proprie poartă, el a făcut un meci bun. Suller aleargă foarte mult și face cu brio atât faza defensivă, cat și pe cea ofensivă.

2 Echipa de handbal maculin a Universității, "U" Hasit câștigă meci după meci în încercarea ei de a reveni pe prima scenă a handbalului românesc. Cu un antrenor experimentat în persoana lui Liviu Jurcă, hanbaliștii par a nu avea nicio problemă în îndeplinirea obiectivului.

3 "U" Trustul CRE, echipa de baschet feminin a Universității a reușit să câștige memorialul "Nicolae Martin" prestând un joc foarte bun. Simona Mușat, antrenoarea fetelor a reușit să formeze la Cluj o echipă competitivă care se poate bate de la egal la egal cu orice formație din România. În prima etapă, baschetbalistele au învins greu nou-promovata din Alexandria și chiar dacă obiectivul fixat de conducerea clubului este clasarea în primele patru echipe, noi sperăm ca anul acesta fetele să producă surpriza și să devină campioane. Potențial este.

FOTO: Corneliu RUSU

4 Voleibaliștii de la Universitatea Cluj au bifat prima victorie în acest sezon reușind să câștige în fața formației Constam Buzău cu 3-2, în etapa a doua a Diviziei A1. Clujenii antrenați de Ovidiu Vasu au condus cu 2-0 la seturi, dar oaspeții au revenit puternic și au egalat. Astfel, meciul s-a decis la tie-break. Cu un buget mic și o echipă ambițioasă, Ovidiu Vasu se pare că reușește la fel ca în anii trecuți să își pună amprenta serios pe evoluția jucătorilor și să aibă o contribuție foarte mare în rezultatele obținute de echipă.

1 Consiliul Județean Cluj a dat cu bota în baltă din nou în ceea ce privește mult-încercatul stadion "Ion Moina". După ce că tribunele stau să cadă, mai-marii județului s-au gândit că n-ar fi rău să distrugă și gazonul, așa că au închiriat arena dom'șoarei Beyoncé, ca să tropăie câteva mii de oameni pe teren. Și mai naspa e că se pare că suma pentru care ar fi fost închiriată arena nu ar face mai mult de un euro din biletul fiecărui participant... Bună afacere!

2 Administrația Sălii Sporturilor "Horia Demian" a reușit să arunce la propriu la gunoi unul dintre simbolurile mult prețuite de suporterii Universității Cluj - bannerul imens cu "Numai «U»". La sesizarea **ucluj.ro**, diriguitorii de la sală au dat din umeri, negând orice implicare. Rămâne o singură certitudine - bannerul a fost ars de către angajați ai sălii, un semn de dispreț pe care l-ar fi putut repara simplu - plătind suporterilor producerea unui nou banner care să acopere tribuna în momentele grele ale echipelor cu "U" pe piept.

3 Avem 4 puncte în 11 etape în clasamentul Diviziei A la fotbal. Nu ne gândeam la acest scenariu tragic nici în cele mai crunte coșmaruri. Ghinionul, prostia, lipsa de concentrare, toate au contribuit la acest început dezastruos de campionat. Avem una din cele mai slabe apărări din campionat și suntem formația cu cele mai multe goluri marcate. În proprie poartă. Avem în lot 2-3 jucători care nu ar face față în diviziile inferioare. Avem impresia că un blestem s-a așternut în sânul echipei noastre, blestem de care se pare că nu reușim să scăpăm. Situația devine tot mai grea, iar noi nu găsim resurse pentru a bifa prima victorie în acest sezon.

4 Organigrama clubului de fotbal presupune ca în fruntea echipei să existe un președinte și un director general. După demisiile lui Lucian Danciu și Alin Bănceu, aceste posturi au rămas vacante și se pare că nimeni nu face nimic pentru a găsi doi oameni potriviți. Primarul Boc este total dezinteresat de aceste probleme, iar acționarii nu dau niciun semn că ar dori să găsească o soluție viabilă.

5 Investițiile masive făcute în această vară la echipa de baschet masculin, "U" Mobitelco nu au dat roadele așteptate. În prima deplasare a acestui sezon, baschetbaliștii clujeni au dat piept în Cupa României cu formația din Sibiu, unde a pierdut la o diferență de 20 de puncte. Apoi, la Ploiești după ce băieții antrenați de Perisic au condus la un moment dat cu 23 de puncte, s-au văzut învinși în final la o diferență de 11 puncte. Într-o altă deplasare la Pitești, meciul a intrat în prelungiri, iar băieții noștri nu au izbutit să înscrie decât două coșuri. Clasarea pe podium pare tot mai departe iar câștigarea campionatului pare o utopie.

miss "U"

A doua concurentă: CLAUDIA!

A luat pulsul tribunei acum aproximativ un an și jumătate, când prietenul său a început să o ducă la meciuri. S-a îndrăgostit la prima vedere de Universitatea și de atunci a încercat să ajungă la majoritatea meciurilor.

A fost prezentă la aproape toate partidele susținute de "Șepcile Roșii" pe teren propriu dar a participat și la câteva deplasări. Anul trecut a fost la Mioveni precum și la Vâlcea, două din meciurile cheie ale promovării. Este fascinată de atmosfera de pe stadion, de cântecele și show-ul galeriei.

Bunicii Claudiei sunt U-iști iar microbul acesta se pare că a afectat-o și pe ea. Regretă plecarea lui Adi Falub, un U-ist adevărat dar își pune speranțele în noul antrenor al Universității, Gheorghe Mulțescu. Adrian Olah și Nemanja Jovanovic sunt preferații Claudiei din lotul studenților. Speră ca în cel mai scurt timp, echipa să iasă din criză și să bifeze prima victorie din acest sezon. Este convinsă că vom evita retrogradarea și în sezonul ce va urma vom face o figură mult mai frumoasă.

Mai multe poze pe **ucluj.ro**!

FOTO: Ioji Krishan

CV
Claudia Cioca-Grecu

Data nașterii:	15.10.1988
Dimensiuni:	88-60-90
Greutate:	50 kg
Înălțime:	1,67 m
Culori preferate:	alb-negru

Ocupația: studentă anul I la Facultatea de Jurnalism